

млади голѣмци, или ходжи, пакъ попове, чиновници и пр., каквито вече лица сж трѣбали на играчѣтъ. Това е първобитно, народно театро у турцитѣ, и се вика „карагѣозъ“. Подъ „карагѣоза“ разбиратъ турцитѣ единъ видъ шегобиецъ Мефистъ, който се уподобява на невидѣлица въ тѣзи сцени и ги прави по-нѣкога много забавителни и смѣшни.

До голѣмитѣ врата на самата сграда стои мангалъ, и на него турчинъ вари кафе; около вратата и по-нататѣкъ насѣдали онѣзи, които вечеръ искатъ да се насладятъ съ кафе, та пушатъ и говорятъ по-тихо; между тѣхъ сѣдали нѣкои арапи та си подаватъ единъ-другиму наргилето съ ханшишъ; то е единъ видъ опиумъ, съ който се тѣ опиватъ и осѣщатъ въ такъвъ случай извънредно наслаждение; но азъ отъ такива всѣкога бѣгахъ, защото вонята отъ този опиумъ ми бѣше извънредно неспособна и отровна.

Между-това по дворѣтъ се расхождатъ различни затворници или пъкъ сѣдятъ на гѣсти тѣлни тѣй щото съ голѣма мъжа можешъ да минешъ прѣзъ тѣхъ.

Като влѣзешъ въ ходникѣтъ, вжтрѣ въ сградата, ще се почудишъ на чудната сцена, която ти се представя тамъ. Отъ дѣсно и лѣво ще видишъ най-различни нѣща, които се продаватъ кѣто на нѣкой пазаръ, и ще чуешъ горолюмниятъ викъ на продавачитѣ, които крѣщатъ: „ето кисело мляко! таази кисело мляко! — Гроздѣ! гроздѣ! — Ето яхния хубава—а—а! Сладъкъ печенъ джигеръ! — Шекерли круши! — Хей ябълки, ето ябълки! — Хей, кой иска тютюнъ! тютюнъ! и т. н. А купове купци се навъртатъ около тѣхъ, спогадатъ се и сѣдатъ при тѣхъ да ѣдатъ, или занасятъ купеното въ коушитѣ си.

По-нататѣкъ, въ ходникѣтъ, ще видишъ на съмнителната свѣтлость отъ една лампичка чудниятъ образъ на единъ арабски дервишъ, парцаливъ, съ дълго